

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **R. A.**, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Masarykova 930/27, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 4. 2024, č. j. 175 A 10/2024-19, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 1. 4. 2024, č. j. KRPU-59350-24/ČJ-2024-040022-SV, podle § 124 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajistila žalobce (dále jen „stěžovatel“) na dobu 90 dnů za účelem správního vyhoštění. Žalobu proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 24. 4. 2024, č. j. 175 A 10/2024-19, zamítl.

[2] Stěžovatel podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, s níž spojil návrh, aby jí byl podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přiznán odkladný účinek. Tento návrh odůvodnil tím, že nebude-li pozastaven účinek napadeného rozsudku, jeho následky budou znamenat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže způsobit újmu žádné osobě, ani není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť stěžovatel dodržuje všechna pravidla společenského soužití i právní předpisy. Stěžovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“ nebo „kasační soud“) ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS, podle něhož je nutné vážit s pomocí testu proporcionality intenzitu hrozícího zásahu do jeho základního práva s intenzitou narušení veřejného zájmu.

[3] Žalovaná s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně a v jakém rozsahu mu měla vzniknout taková újma, která by opodstatňovala přiznání odkladného účinku. Správní vyhoštění mu bylo uloženo podle § 119 odst. 1 písm. b) bodů 3 a 4 zákona o pobytu cizinců z důvodu jeho neoprávněného pobytu na území bez platného cestovního dokladu. Přiznání odkladného účinku by v případě stěžovatele nebylo toliko prozatímním procesním řešením, nýbrž řešením konečným, které by vedlo k ukončení jeho zajištění. Tím by byl popřen smysl následného rozhodování ve věci, jelikož stěžovatel je podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajištěn z důvodu obavy z maření výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je totiž v zájmu všech států Evropské unie, aby se na jejich území zdržovali pouze ti cizinci, kteří splňují podmínky vstupu a pobytu na území.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 a 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

[5] Nejvyšší správní soud přiznáním odkladného účinku prolamuje ještě před rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu a případně i žalovaného správního orgánu, tedy rozhodnutí, na která je třeba hledět jako na zákonná a věcně správná, dokud nejsou zákonným postupem zrušena. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení, jež se použije i v řízení o kasační stížnosti, soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] V posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. dány nejsou.

[7] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí – stejně jako návrh na přiznání odkladného účinku žaloby – splňovat obecné náležitosti podání uvedené v § 37 odst. 3 s. ř. s. To znamená, že z něj musí být patrné, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsán a datován. Stěžovatel by v něm měl označit kasační stížnost, které navrhuje přiznat odkladný účinek, jakož i soudní nebo správní rozhodnutí, jehož se má odkladný účinek týkat. Dále by měl doložit naplnění zákonných podmínek a navrhnout výrok rozhodnutí. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je na něm, aby konkretizoval a doložil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [25]). Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na jeho přiznání musí být dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (srov. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, odst. [9]).

pokračování

[8] Zajištění působí stěžovateli újmu z povahy věci, neboť jeho podstatou je zásah do osobní svobody. Jde však o újmu, která je se zajištěním neoddělitelně spojena, a samotná nemůže odůvodňovat přiznání odkladného účinku, který by vedl k zániku zajištění. Nelze navíc přehlédnout, že zajištění za účelem správního vyhoštění se realizuje ve veřejném zájmu na tom, aby cizinci, kteří se zdržují na území České republiky, splňovali podmínky vstupu a pobytu na území. Nejvyšší správní soud již v minulosti uvedl, že „z povahy institutu zajištění cizince za účelem správního vyhoštění dle ustanovení § 124 a násl. zákona o pobytu cizinců, nepřichází přiznání odkladného účinku v úvahu, neboť by zcela popíralo samotný smysl a účel zajištění, kterým je časově ohraničené omezení osobní svobody za účelem správního vyhoštění cizince“ (usnesení NSS ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9 As 130/2011-71; z nedávné doby lze odkázat např. na usnesení NSS ze dne 19. 6. 2023, č. j. 4 Azs 186/2023-24, odst. [14]). Návrh stěžovatele proto nemohl být úspěšný.

[9] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tím nijak nepředjímá, jaké bude jeho rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2024

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu

